Anul XLV.- Nr. 278 | 10 Pagini | EXEMPLARUL: în țară 3 lei, în străinătate 6 lei | 10 Pagini | Luni 28 Noembrie 1927

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGA
TELEGRAFICE și TELEFONICE

ABONAMENTE — IN ȚARA — STRAIN. Lei 200 | 3 Luni | 460; „ 380 | 6 „ | 800; „ 750 | 12 „ | 1700. Pe lună 80 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Călătorilor" Câte 220 lei în țară 440 lei în străinătate pe un an

Director: STELIAN POPESCU

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

TELEFON: Direcția 313/72—354/54 | Administrația 313/71 | Secretariatul de Redacție 356/43 | Redacția: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

Biurocratismul superior parazitar

In proectul de organizare a ministerului de finanțe s'a redus numărul directorilor generali, al directorilor și subdirectorilor, la strictul necesar impus de interesele serviciilor.

Reamintim că imediat după încheerea păcii biurocratismul nostru a fost îmbogățit cu un număr considerabil de directori generali, directori, subdirectori generali, subdirectori simpli, etc., șefi de servicii și de biurouri, etc.

In majoritatea cazurilor, nici directorul general, nici directorul, nici subdirectorul general, sau simplu, n'aveau atribuțiuni bine definite, sau serviciu de condus determinate.

Un exemplu: după legea de organizare din 1912 a ministerului de finanțe, direcția contabilității și a datoriei publice a fost condusă de un singur director și de 2 subdirectori.

După război, în 1921, aceeaș direcție era condusă de... 1 director general, 2 directori, 6 subdirectori generali, un subdirector, 11 șefi de serviciu, 21 șefi de biurouri și... 123 impiegați!...

Pe când numărul impiegaților a crescut dela 1916—1921 cu 47, numărul funcționarilor superiori a crescut cu 35,—aproape egali...

Direcția contribuțiilor și a fondului comunal, a fost condusă în 1916 de un director ajutat de 2 subdirectori, 6 șefi de biurouri, 12 subșefi, iar în 1921 a fost condusă de 1 director general, 2 directori, 2 subdirectori generali, 7 subdirectori, 4 șefi de serviciu, 16 șefi de biurou și 9 subșefi, pe când numărul impiegaților s'a cifrat la 15 și al dactilografelor la 18!

Așa dar, numărul funcționarilor superiori a crescut, la această direcție, cu 23, iar numărul impiegaților... a scăzut cu 9!...

In expunerea de motive a proectului de lege privitor la organizarea ministerului, d. Vintilă Brătianu, face următoarea constatare:

„Așa se explică pentru ce în bugetele pe anii 1921, 1922 și 1923, găsim mai mulți directori și subdirectori generali, șefi de servicii, CARI N'AVEAU CE CONDUCE și a căror muncă se suprapunea fără preun folos pentru administrație. GASIM DIRECTORI FARA SERVICII; ȘEFI DE SERVICII FARA BIUROURI ȘI ȘEFI DE BIUROURI FARA FUNCȚIONARI..."

Prin dispozițiile proectului relativ la organizarea ministerului de finanțe s'a pus capăt acestui biurocratism parazitar și anarhic, prin reducerea numărului directorilor generali, a directorilor, a subdirectorilor generali, a subdirectorilor și altor șefi și subșefi, fără servicii, la strictul necesar, definindu-se bine atribuțiile și responsabilitățile fiecăruia și fixându-se rolul tuturor serviciilor și funcționarilor.

Pe când se va face aceeaș operațiune chirurgicală și la celelalte departamente și servicii publice?

Nouă ani dela unirea Bucovinei

La 28 Noembrie 1918, Bucovina proclama unirea cu regatul României.

Scânteia ce deslănțuise acțiunea de libertate în provinciile uzurpate și începuse marea operă de întregire a neamului prin unirea Basarabiei, aprindea acum în sufletele fraților din Bucovina voința fermă de a-și îndeplini de îndată aspirațiunile naționale.

Mândra țară smulsă Moldovei printr'una din cele mai odioase crime din câte cunoaște istoria, se îndreptă liberă spre brațele care așteptau s'o strângă cu o duioșie fără de margini și pentru totdeauna.

Tenacitatea românilor din Bucovina, rezistența acelui popor admirabil în contra uneltitrilor de desnaționalizare, desfășurate cu cerbicia metodei austriace, hotărîrea de a vedea într'o zi reparată sălbatica nedreptate săvârșită cu prețul asasinării unui voevod patriot, atingeau acum nouă ani rezultatul urmărit, grație jertfelor făcute de armata română și sufletului mare al maselor bucovinene.

In istoria neamului, ziua aceasta ia loc printre datele lui fericite.

50 de ani dela luarea Plevnei

— Ziua de 28 Noembrie 1877 —

Se împlinesc 50 de ani de la luarea Plevnei de către armatele româno-ruse, aliate.

Intervenția armatei române în războiul ruso-turc din 1877, dacă n'a fost dorită de ruși, la începutul ostilităților, după gravele înfrângeri suferite de armatele imperiale moscovite, în câmpiile Bulgariei, ea a fost implorată de comandamentul suprem rus, sub forma unui ajutor absolut necesar.

In adevăr, situația armatelor rusești, cari trecuseră Dunărea, în Bulgaria, era foarte critică. Turcii erau de trei ori mai numeroși decât rușii.

Informațiile comandamentului rus, privitoare la situația inamicului, erau lipsite de preciziune.

Pe când avangarda comandată de Gurko, în cursul lunilor Iunie și Iulie, ocupase pasul Șipca, iar armata de est rusă, ajunsese dincolo de Los, grosul trupelor turcești se concentrau la Plevna, unde s'au întărit, sub comanda lui Osman-Pașa.

Rușii s'au hotărît apoi să atace Plevna.

Trupele lui Schakovski ajutate de trupele lui Skobelef, au izbutit, să intre în Plevna, însă din cauza pierderilor mari și a lipsei de rezerve, au fost silite să se retragă într'o cumplită dezordine, către Pelisat și Bogat.

Rușii pierd și întâia și a doua bătălie de la Plevna.

Amenințați să fie asvârliți în Dunăre, marele duce Nicolae trimite faimoasa telegramă domnitorului Carol, prin care îi cerea să treacă Dunărea în orice condiții, în fruntea armatei române, deoarece situația rușilor este extrem de critică.

Grație intervenției armatei române, s'a înregistrat primele victorii: cea de la 27 August, obținută de români, la Plevna; cea de la 30 August, câștigată tot de români, la Grivița și apoi, cea din 28 Noembrie, prin căderea Plevnei.

CUM A CAZUT PLEVNA

La 19 Noembrie Osman-Pașa propunea o capitulare cu condițiunea de a i se permite retragerea cu arme și bagaje.

Această propunere a fost refuzată.

Peste câtva timp aliații aflând dela dezertori că Osman-Pașa s'a hotărît să forțeze investirea spre Vid, din cauza foametei, iau măsuri pregătitoare pentru concentrare de forțe în sectorul Vidului.

La 26 Noembrie, turcii încep construirea a 2 poduri și trec 6 batalioane peste Vid.

La 27 Noembrie turcii concentrează forțe numeroase spre Vid. Comandantul armatei de vest dădu atunci ordin de concentrare a forțelor în sectorul Vid.

La 28 dimineața grupul ce trecuse Vidul peste noapte atacă divizia 3-a de grenadieri. Rușii sunt respinși din avantposturi până la linia 2-a. Lupta este nedecisă. In acest timp pe frontul românesc se petrec următoarele: Divizia 2-a văzând că turcii părăsesc Grivița nr. 2, înaintează garantându-și flancurile către rezerva generală, divizia 3-a înaintează și ea ca susținere a diviziei a 2-a. Rezerva turcă fu silită să se oprească și să facă față diviziei 2-a, română din care cauză nu putu să intervie în sprijinul grupului de atac.

In acest timp brigada Cantili (D. 4), intervine asupra flancului drept al grupului de atac, iar brigadele Sachelarie și Borănescu asupra flancgardei dela Opanez, care capitulează către amiazi.

Rezerva turcească, după o rezistență aprigă depune și ea armele.

Divizia 2-a înaintează până la Vid. Aci colonelul Cerchez, comandantul diviziei este solicitat de Osman Pașa, care se afla rănit într'un canton. Grupul de atac lipsit de ajutor, bătut în spate de artileria română dela Opane, aflându și de soarta rezervei, se retrage, iar în urmă din ordinul lui Osman Pașa depune armele.

La ora 2 d. a., Domnitorul nostru primește defilarea primilor prizonieri; iar la ora 3 intră în Plevna, unde întâlnind pe Osman Pașa, escortat de călărași români și cazaci, Măria Sa felicită pe bravul general pentru eroica sa apărare.

Odată cu capituarea cade în mâinile aliaților 45.000 prizonieri și 77 tunuri.

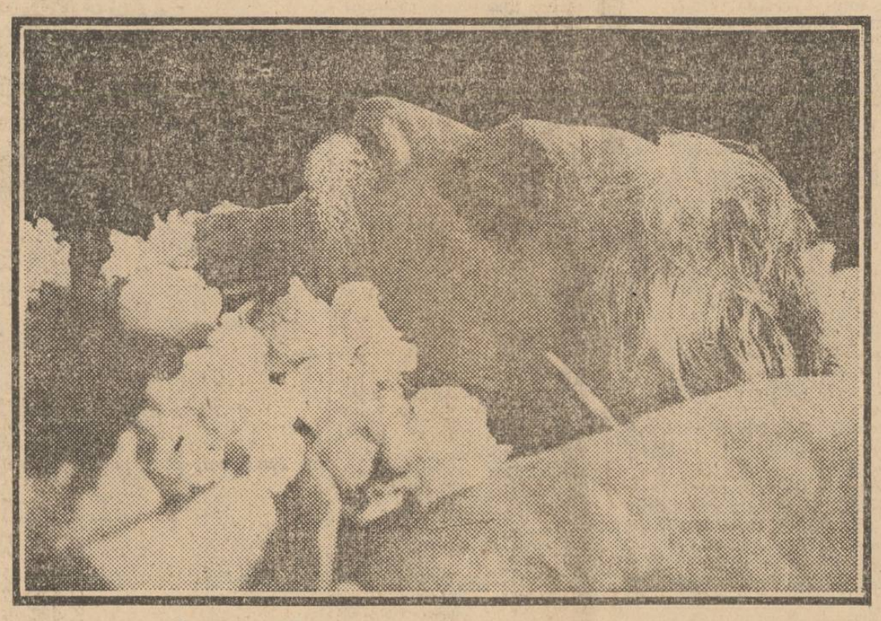

Ion I. C. Brătianu pe catafalc

Chestia optanților unguri amânată?

Londra, 25 (Telegramă particulară). — **Corespondentul din București al ziarului „Daily Mail" anunță că guvernul român s'a adresat Ligii Națiunilor, cerând ca, din cauza boalei d-lui Titulescu, chestiunea optanților unguri să fie scoasă dela ordinea de zi a sesiunii din Decembrie.**

*

Geneva, 25. (Telegramă particulară). — **După cum se știe, secretarul general al Ligii Națiunilor a primit acum câtva timp, din partea Ungariei înștiințarea, că Ungaria nu poate primi propunerea consiliului Ligii Națiunilor referitoare la aplanarea diferendului româno-ungar.**

Astăzi, secretarul general al Ligii Națiunilor a primit o înștiințare din partea ministrului de externe român, Titulescu, care reînoește cererea de examinare a acestui diferend de Liga Națiunilor, dacă aceasta este animată de dorința de a realiza o înțelegere practică, durabilă și bine bazată.

RASPUNSUL D-LUI TITULESCU

Geneva, 26 (Rador). — **Secretarul Societății Națiunilor a primit o telegramă din partea d-lui ministru de externe, d. Titulescu, prin care răspunzând la scrisoarea acestuia, spune că în afacerea optanților unguri, consiliul de miniștri a acceptat raportul integral al comitetului de trei, adică recomandațiunile și concluziunile raportului.**

O mie de deținuți încearcă să evadeze

LUPTA CRANCENA CU GARDIENII

New-York, 25 (Rador). — *Aproape 1000 de condamnați, deținuți la închisoarea din Folsoom, au încercat să evadeze azi dimineață. Ei au atacat pe gardieni și pe soldați chemați în ajutor. Lupta a fost crâncenă. Gardienii au făcut uz de arme și mitraliere. Au fost uciși doi gardieni și cinci deținuți, iar răniți au fost trei gardieni, șaptesprezece deținuți, un ofițer de poliție și secretarul închisorii.*

*

New-York, 25 (Telegramă particulară). — **1400 arestați s'au răzvrătit în închisoarea orașului Folssom, din California. Intre răsculați, gardieni și polițiști s'a încins o luptă, cu care ocazie au fost omorîte 17 persoane, iar 22 rănite grav. 7 grăniceri au fost închiși într'o sală și amenințați cu moartea, în caz când lupta n'ar înceta.**

800 soldați cu mitraliere cari au venit în ajutorul poliției, au fost respinși de răzvrătiți. S'au adus tancuri pentru suprimarea răscoalei.

*

New-York, 25. — (Telegramă particulară). — **Revoltații din închisoarea Folsoorn au capitulat necondiționat, eliberând și pe cei 7 gardieni reținuți de ei.**

Nou academician francez

Paris, 25 (Rador). — Istoricul Madelin a fost ales membru al Academiei franceze, în locul devenit vacant prin moartea lui Robert de Flers.

Un decret polonez relativ la executarea pedepsei capitale

Varșovia. — **Proectul ordonanței prezidențiale, privitor la executarea pedepsei capitale prescrie executarea prin spânzurătoare, iar nu prin împușcare. Executarea condamnaților se va face 24 ore după pronunțarea verdictului spre a putea interveni cererea de grațiere.**

Personalitatea lui Ion I. C. Brătianu

Moartea, cea mai înfiorătoare dintre întâmplările vieței își răsplătește neîndurarea prin înaita justiție pe care o răspândește liniștea ei eternă.

Ion Brătianu a fost un om, o făptură organică la fel cu toți cei de o speță cu el, și totuși, în taina ei nepătrunsă, natura a știut înzestra acest om, și de asemănat cu al tuturor oamenilor, cu însușiri de cea mai superioară calitate.

Alții au spus și vor mai spune care i-a fost opera politică. Istoria va da verdictul cel din urmă și definitiv; aci, un om care nu i-a fost nici odată din partea care de atâtea ori a stat în tabăra ostilă lui, se va încerca să zugrăvească omul.

Fiul mai mare al lui Ion Brătianu, ținea dela tatăl său, acel farmec deosebit care, magnetic și fascinator, înghițea distanțele dintre el și ceilalți și prefăcea indiferențele și ostilitățile în simpatii.

Pentru întâia oară l-am cunoscut personal, pe marele dispărut, la Genova, unde, delegat în calitate de președinte al Sindicatului ziariștilor, am fost primit în chiar seara sosirii mele la Rapallo. Am găsit, în adevăr pe fiul lui Ion Brătianu atrăgătorul, mai mult blândețea femeiască, ce nu era a tatălui, mai puțin vioiciunea, exuberanța ce era a aceluia.

Știam că fuseșem ales de către el însuși, ca să figurez în delegațiune, și i-am mulțumit.

Ion Brătianu — Ionel — avea respectul carierelor oneste, ori care le-ar fi fost modestia.

Istoria îi va înregistra cu deosebire numele, nu numai pentru că, actor protagonist, a figurat pe cea dintâi scenă a lumii, într'una din cele mai de căpetenie tragedii istorice, dar fiindcă și-a ținut rolul cu o mare virtuozitate.

Una din cele mai valoroase calități ale acestui om de stat, a fost: aceea că — spre deosebire de atâți oameni mari politici cari vorbesc prea mult — a știut, în împrejurările atât de grele pe care le-a străbătut, să tacă.

El a știut înțelege la timpul potrivit că, dacă vorba e de argint, tăcerea e de aur. Această rememorare oportună și, proprice a dovedit că omul care era sortit să stăpânească țări mai ales, să se stăpânească pe sine.

Am spus că hotărîrea mea este de a nu judeca pe omul politic și mai ales pe omul de partid; n'am nici dorința, nici căderea și, firește, nici întreaga nepărtinire.

Și, dacă în vârtejul luptelor politice ne este ertat să fim nedrepți pentru cei vii, prin animozitate, prin interes sau prin lingușire, în fața morții trebue să moară în noi patima și să se deștepte simțul dreptății care e sură cu bunătatea.

In fața trupului neînsuflețit al lui Ion Brătianu, să fim drepți și să fim buni.

Fiindcă și el a fost bun.

Cu bunătatea și farmecul neasemănat, a atras partidului său mai mulți soldați de cât i-a atras cu geniul politic.

Suflet superior, încredințat de imperfecția naturii omenești, știa să ierte și știa să îmblânzească asprimea sancțiunilor. A trecut prin lume, nu numai cu fruntea dar, mai ales, cu inima sus.

Și-a iubit țara, dar a iubit și oamenii. A fost un exemplar de elită al naturii. Și, dacă despre opera lui politică, românii vor judeca deosebit, despre om, toți românii vor judeca la fel și în pământ îl vor urma părerile de rău ale tuturor.

CONSTANTIN BACALBAȘA

Lloyd George cere desființarea serviciului militar obligator

— Vot de încredere guvernului —

Londra 25. (Telegramă particulară). — **Camera Comunelor a fost convocată astăzi, în ședința de noapte, care a fost de scurtă durată, din cauză că în timpul ședinței s'a stins lumina, datorit unui scurt circuit.**

Macdonald a motivat votul de blam, ce a fost dat guvernului, iar ministrul de externe, Chamberlain, a luat apărarea guvernului.

A urmat d. Lloyd George, care a cerut desființarea serviciului militar obligatoriu în Europa.

S'a votat apoi o moțiune respingând cu 316 voturi contra 105 votul de blam contra guvernului.

Propunerea deputatului conservator Duscool, de a se exprima guvernului încrederea Camerei, a fost admisă cu 288 contra 66 voturi.

Aeronavă cu etaje

— Are cabine de dormit, restaurant, sală pentru danț, verande —

Londra, 25 (Rador). — Sir Samuel Hoare, ministrul aeronauticei, a inspectat, eri, la șantierul din Yorkshire, noua aeronavă R. 100, care se află în construcție. Aceasta va fi cea mai mare aeronavă și cea mai puternică din câte au existat până acum, fiind aproape de două ori mai mare decât un zeppelin.

Cabine pentru pasageri și personal sunt amenajate ca și un hotel în patru etaje. In primul etaj sunt cabinele de control și cabinele motoarelor. La al doilea sunt cabinele de dormit; în al treilea s'au făcut amenajamente spre a încăpea 100 de pasageri. In sala de mâncare vor putea lua loc odată la masă cincizeci de persoane; după terminarea mesei se va face loc pentru danț. In ambele laturi se află verande de cristal. Bucătăria se află la etajul al patrulea.

Aeronava va avea motoare cu o capacitate de 4200 H.P. Motoarele sunt în număr de șapte tip Rolsroyce Condor Engines.

Tratatul de alianță defensivă între Italia și Albania

Clauzele tratatului prevăd colaborarea celor două state în caz de război

Opiniile dela Belgrad: „Tratatul este de prisos"....

Roma, 26 (Rador).—La 22 Noembrie s'a semnat la Tirana tratatul de alianță defensivă între Italia și Albania. Tratatul, care va fi înregistrat la Societatea Națiunilor, are următorul cuprins:

„Italia și Albania doritoare de a afirma din nou în mod solemn și a desvolta legăturile de solidaritate existente între cele două state, de a consacra orice sforțare pentru a înlătura cauzele ce ar putea turbura pacea existentă între ele și cu alte state, recunoscând avantagiile ce rezultă dintr'o strânsă colaborare, au hotărît să stipuleze prin acest tratat o alianță defensivă, al cărei scop unic este acela de-a stabiliza raporturile naturale ce există între aceste două state, desvoltând o politică pacifică. Plenipotențiarii ambelor state au decis cele ce urmează:

Art. 1.— Toate tratatele anterioare încheiate între cele două înalte părți, după admiterea Albaniei în Societatea Națiunilor, vor fi observate în mod exact și credincios în limitele stabilite în textul acelor tratate; astfel între cele două popoare și între cele două guverne va fi o amiciție sinceră și desăvârșită și un ajutor reciproc fiind înțeles ca fiecare din cele două părți va susține interesele și avatagiile celeilalte cu acelaș zel pe care l'ar pune pentru sprijinirea propriilor interese.

Art. 2.— *Intre Italia și Albania na exista o alianță defensivă pe termen de 20 de ani, putând fi denunțată în cursul celui de al 18-lea sau 19-lea an din durată. Dacă tratatul nu va fi fost denunțat, el va fi reînoit pentru o perioadă egală. Cele două părți contractante vor întrebuința toate mijloacele spre a garanta siguranța statelor lor și pentru apărarea și salvgardarea reciprocă împotriva oricărui atac din afară.*

Art. 3. Potrivit angajamentelor luate prin articolele precedente, cele două părți contractante vor proceda de acord pentru menținerea păcii și liniștei și în cazul când una din ele va fi amenințată de un război neprovocat cealaltă parte va întrebuința toate mijloacele cele mai eficace nu numai pentru a preveni ostilitățile, dar și pentru a asigura o justă satisfacțiune părței amenințate.

Art. 4. Când toate mijloacele de conciliațiune vor fi epuizate fără succes, fiecare din părțile contractante se obligă să urmeze soarta celeilalte, punând la dispoziția statului aliat toate resursele militare, financiare și de orice altă natură capabile să-l ajute spre a obține satisfacție, dacă bine înțeles acest concurs va fi fost cerut de către partea amenințată.

Art. 5. *Pentru toate eventualitățile prevăzute în art. 4, părțile contractante se obligă să nu încheie și să nu înceapă tratative de pace sau de armistițiu fără un acord comun.*

Art. 6. *Prezentul tratat a fost semnat în patru exemplare originale, dintre cari două în limba italiană și două în limba albaneză.*

Art. 7. *Prezentul tratat va fi ratificat și apoi înregistrat la Societatea Națiunilor. Ratificările vor fi schimbate la Roma.*

Tratatul e semnat de d-nii Ugo Sola, ministrul Italiei la Tirana și Iliaz Vrioni, ministrul de externe al Albaniei.

DOUA ANEXE

Roma, 26 (Rador). — Tratatul de alianță defensivă dintre Italia și Albania este însoțit de două anexe. Prima e următoarea scrisoare adresată de ministrul Italiei către ministrul de externe al Albaniei:

„In legătură cu tratatul de alianță defensivă semnat astăzi de noi și în special pentru eventualitatea regretabilă când art. 4 al tratatului ar trebui să intre în aplicare, guvernul [illegible] este să dea guvernului albanez următoarele asigurări și lămuriri:

„In cazul când vor fi epuizate toate posibilitățile de înlăturare prin mijloace conciliante a unei amenințări din partea unui al treilea stat împotriva unuia din statele aliate, acesta se va găsi în fața unui atac neprovocat și îndreptățit să ceară concursul militar al aliatului său. In acest caz comandamentul suprem al forțelor interaliate va fi dat în Albania comandamentului suprem al forțelor albaneze și în Italia comandantului suprem al forțelor italiene. In momentul semnării păcei forțele aliate venite în ajutorul celuilalt stat, vor trebui să fie repartizate prin propriile mijloace, într'un termen care va fi stabilit de către comandantul suprem sub ordinele căruia vor fi servit în teritoriul aliat.

Această scrisoare formează parte integrantă din tratatul de alianță defensivă italo-albanez și va fi ratificată și apoi înregistrată la Societatea Națiunilor odată cu tratatul însuși".

A doua anexă o formează scrisoarea ministrului de externe al Albaniei, e[illegible] afirmând declarațiunea de mai sus.

„Un tratat de prisos, dar dăunător"

Lămuririle din sursă oficioasă iugoslavă

Belgrad, 26 (Rador). — In legătură cu semnarea tratatului italo-albanez, agenția [illegible] „Avala" a obținut din sursă competentă lămuririle următoare:

„Guvernul din Belgrad a primit cu câteva zile mai înainte informațiuni din Tirana anunțând că este iminentă încheierea unui nou tratat politic și militar între Italia și Albania. Ministrul iugoslav la Tirana a fost însărcinat să comunice șefului guvernului albanez că guvernul din Belgrad ar considera încheierea unui asemenea tratat ca fiind cu desăvârșire de prisos, dat fiindcă nici o primejdie din nici o parte nu amenință Albania. Fiind de prisos un asemenea tratat este prin acest fapt însăși dăunător, căci ar impune Albaniei angajamente inutile, primejdioase din punct de vedere politic și în disproporție cu puterea economică a acestei țări. In calitate de vecini, am fost obligați să exprimăm Albaniei părerea noastră sinceră, urmând bine înțeles ca Albania să ia singură hotărîrea cea mai potrivită în această privință, din punct de vedere al intereselor albaneze. In ceeace privește interesele generale europene și interesele terților, rămâne de văzut în ce măsură noul tratat este în armonie cu interesele menționate și cu spiritul nou ce trebuie să domnească în raporturile internaționale.

E caracteristic, că tratatul nu menționează nicidecum instituțiunea Societății Națiunilor sau clauzele pactului Societății Națiunilor, ca și cum acestea nici n'ar exista.

„Singurul pasagiu care menționează Societatea Națiunilor este clauza finală prevăzând înregistrarea tratatului la Geneva, și aceasta de bună seamă pentru singurul motiv că secretariatul general al Societății Națiunilor a adoptat punctul de vedere greșit de a nu examina întrucât tratatele înregistrate sunt compatibile cu pactul Societății Națiunilor. Date fiind dispozițiunile luate de cele două părți contractante, trebue să credem că pasagiul menționat a fost înscris în tratat nu din respect măcar aparent față de Societatea Națiunilor, ci mai curând din dorința de a face derizorie această instituțiune.

„Se încearcă a se mărișa încheierea acestui tratat ca o replică italiană dată pactului franco-iugoslav. Evident că această susținere e inexactă. Admițând că ambele tratate ar prezenta un caracter identic, o asemenea replică ar fi foarte slabă, căci Albania nu reprezintă puterea militară a cărei adeziune la Italia ar putea constitui contra-pondera alianței franco-iugoslave.

De asemenea este evident că o asemenea alianță n'a fost pregătită și încheiată în trei, patru zile, Alianța italo-albaneză era pusă la punct de mult timp, la o epocă la care nu se știa despre pactul franco-iugoslav.

Noul tratat constituie continuarea politicei anterioare și demonstrează că încheierea pactului franco-iugoslav a fost o necesitate pentru pacea din Europa.

CUM VEDE PRESA FRANCEZA TRATATUL ALBANO-ITALIAN

Paris, 25. — (Telegramă particulară). *Pertinax scrie în „Echo de Paris", că semnarea tratatului italo-albanez are de scop să acopere slăbiciunea Italiei. Italia are planuri de revanșă în urma semnării tratatului franco-iugoslav.*

Pactul al doilea dela Tirana va îngreuna negocierile dintre Italia și Iugoslavia, dacă nu le va zădărnici cu totul.

„Temps" spune, că tratatul italo-iugoslav ar avea un caracter de defensivă, operând numai în cazul unei agresiuni nemotivate contra unuia din statele semnatare.

„Liberté" scrie, că semnarea tratatului documentează megalomania imperialistă a Italiei.

Franța a făcut prea puțin pentru siguranța sa, mai ales când are în Italia, Anglia și Spania vecini cari nu-i sunt tocmai buni prieteni.

Afetul de tun cu sicriul

D-nii I. G. Duca, ministru de interne și C. Nicolaescu, președintele Senatului, ținând panglicile în partea dreaptă a sicriului